

Prima pagină>Proceduri judiciare>Cauze penale>Cooperarea judiciară>Reținerea în arest și transferul deținuților

Reținerea în arest și transferul deținuților

UE contribuie la reabilitarea socială a deținuților prin faptul că le permite să își execute pedeapsa în țara lor de origine. În acest sens, s-a instituit un sistem de transfer al deținuților în statul membru al UE din care provin, în care trăiesc în mod normal sau cu care au legături strânse.

Sistemul se bazează pe **trei decizii-cadru**:

Decizia privind transferul deținuților în țara lor de origine

În conformitate cu **Decizia-cadru din 2008 privind pedepsele** deținuții pot fi transferați în statul în care trăiesc în mod obișnuit, sporindu-se astfel șansele de reabilitare socială ale acestora.

Decizia îmbunătățește comunicarea dintre țări și prevede un anumit termen în care trebuie efectuate transferurile.

De când se aplică?

Țările UE au avut obligația de a transpune această decizie în legislația lor națională până la **5 decembrie 2011**. Informații privind stadiul transpunerii pot fi găsite [aici](#).

Ce înlocuiește?

În UE, decizia înlocuiește **Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate (1983)**, precum și **Protocolul adițional la aceasta (1997)**, deși aceste instrumente internaționale continuă să se aplice țărilor care nu fac parte din UE.

Decizie privind măsurile de probațiune în țara de origine a infractorului

Decizia-cadru din 2008 privind măsurile de probațiune și sancțiunile alternative permite trimiterea în țara în care trăiesc în mod obișnuit a persoanelor care: au fost condamnate și eliberate condiționat sau

au primit o pedeapsă alternativă

într-o țară din UE în care nu trăiesc în mod obișnuit.

Această țară va supraveghea ulterior executarea acestor măsuri, deoarece astfel sporesc șansele de reabilitare socială.

De când se aplică?

Țările UE au avut obligația de a transpune această decizie în legislația lor națională până la **6 decembrie 2011**. Informații privind stadiul transpunerii pot fi găsite [aici](#).

Ce înlocuiește?

Decizia înlocuiește **Convenția Consiliului Europei din 1964** pentru supravegherea persoanelor condamnate sau eliberate condiționat, deși aceste instrumente internaționale continuă să se aplice țărilor care nu fac parte din UE.

Decizie privind măsurile alternative la arestarea preventivă

Decizia-cadru din 2009 aplică principiul recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă.

În cazul persoanelor suspectate care au fost eliberate provizoriu înainte de proces, prin această decizie se transferă răspunderea privind **măsura de supraveghere neprivativă de libertate** țării în care aceste persoane locuiesc în mod obișnuit.

Astfel, cetățenii UE se întorc acasă pe perioada premergătoare procesului care se va desfășura în altă țară din UE. Țara de origine îi va supraveghea, utilizând măsuri neprivative de libertate (de exemplu, le va impune obligația de a rămâne într-un anumit loc sau li se va cere să se prezinte la secția de poliție în fiecare zi). Astfel se evită perioadele lungi de arest preventiv executate în străinătate.

De când se aplică?

Țările UE au avut obligația de a transpune această decizie în legislația lor națională până la **11 decembrie 2012**. Informații privind stadiul transpunerii pot fi găsite [aici](#).

Informații suplimentare

A se vedea [Europris](#) și Confederația Europeană pentru Probațiune ([CEP](#)).

Ultima actualizare: 26/11/2019

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.